

Marija Anžur (* 1921):

»V predilnici je bil zaposlen oče. Ko je umrl, se je tu zaposlila mama in sprosil upravo, da so pri šestnajstih letih zaposlili tudi mene. Delali sva v izmenah in se srečali v fabriki. Ena je prišla in druga odšla iz službe. Pozneje, ko sem že imela otroke, mi je takšna služba še kako prav prišla. Dopolnjevali sva se pri varovanju. Iz našega kostrevniškega konca nas je kar nekaj hodilo v predilnico, vsi peš. Sama sem za eno stran potrebovala tri četrte ure. Kar napešočila sem se in druge neumnosti mi niso rojile po glavi. Sem pa telovadila pri Sokolu. Tedenske vaje smo imeli v Leskovčevi dvorani, pred nastopi na sokolskem telovadišču, smo se pa še dodatno pripravljali. Pri raznih prostih vajah in vajah na orodjih, na bradlji, na gredi, skoku čez konja, nas je spremljala godba ali pa klavir. Sodelovala sem v mladinski skupini, do starosti osemnajst let. Naprej so bile članice.

Kaj mi je pomenila plača? Vse. Redni dohodek na štirinajst dni. Za hrano in obleko. Bila sem preskrbljena. Za zaslužek je bilo tiste čase težko, še za moške in toliko bolj za ženske.«

Vir:

Dolšek, Ida. Špinerbal: litijski ples predilcev. Šmartno pri Litiji: Biroservis, 2011, str. 31.